

ὅταν ᾖ ἡ κ' ἢ δ' καπάσθ', ὁ μὲρ νοῦς μεταβδύ-
 λει, κ' αἰὼν τὰ σωματικὰ ἀπὸ τοῦ κεφαλῆ
 ἴοντα, ποιεῖ τὸν ὕπνον. ὁ δ' εἰς δ' αὖτ' ἢ ἀπὸ ἴσου
 σις κολύβη καθεύδειν. ἔστι δ' οὐ διατὸ νοεῖν,
 (ἄρεσι μὲν ἢ ψυχῇ τότε μέλλον) δὴ αὖτ' ἀπὸ τῆς
 μεταβδύθη ἢ ἀρεσῆς. ἐπεὶ κ' νοήσις αἱ ποι-
 αῖται ἀρεσῆς εἰσιν, ἐν αἷς ζῆται ἢ ψυχῇ κ'
 ἄπορεῖ, ἀλλ' ἐν αἷς αἰεὶ ἀπορεῖ. ἐκείνη μὲν
 γδ', ἀπορεῖται ποιοῦσιν αὐτὰν δὲ οὐ. ἢ Διὰ
 τί ἐν ταῖς ἐρεσῆσι ἐκείνησιν ἀδολογείη ὅτε
 συλλογισμός ἐστι φαινόμενος; ἐν ὀλίγοις δὲ ὁ
 συλλογισμός ἐστ' ἐπιμνηστικὸν ἢ ἰσορροπίας ἢ
 οὐκ ἀδολογίας. Διὰ τί ποτε ἔστι ἰσορροπίας ἢ
 ἰσορροπίας ἀκούσῃ ἢ ἐπὶ ἐν συλλογισμῶν ἢ ἔστι
 ποτὲ πολλὰ ἀρεσῆσιν ἀκούσῃ ἢ ἰσορροπίας
 γνωριμώτερες μέλλον ἀπορεῖται, καὶ ἢ
 C ἰσορροπίας ἀκούσῃ; γνωριμώτερον δὲ ὅτι
 ποτὲ ἀπορεῖται τῆ ἀπορεῖται. τὸ μὲν οὖν ἐν, ἰ-
 ρορροπίας τὰ δὲ πολλὰ, τὰ ἀπορεῖται μὲν
 εἰ Διὰ τί ἡ δὲ μετὰ ἀκούσῃ, τὰ μὲν τὴν
 παλαιά, μὴ τε καμῆ ἢ νεά; ἢ ἰσορροπίας τῆ
 πῶρ' ἀφ' ἡμῶν, ἀπορεῖται ἢ ἰσορροπίας τῆ
 ἀπορεῖται, οὐχ ἡ δὲ μετὰ τὰ δὲ ἐπὶ, ὡς πῶρ' ἢ
 ἀπορεῖται μετὰ, κ' ποτὲ τούτων ἀκούσῃ, οὐχ
 ἢ δὲ μετὰ.

Ὅσα περὶ ἀρμονίας. 19.

Διὰ τί οἱ πονοῦντες κ' οἱ ἀπολαύοντες
 αὐλοῦνται; ἢ ἵνα οἱ μὲν ἢ πονοῦντες
 τῶν οἱ δὲ χαλκῶν χαίρουσι. β Διὰ τί ποτὲ
 τῶν οἱ αὐτῶν τῆ αὐτῆ φωνῇ γερῶνται, μὲν δὲ
 λαὸν αὐτῶν κ' βοῶν, ἢ ἴσους; ἢ ὅτι τὸ ἀπὸ τῶν
 ποιεῖν, ἢ φιλίαν, ἢ ὡς εἶναι, οὐ ποιεῖται πλῆ-
 σίον ὅσον, ὅσοι οἱ ἀπορεῖται; ἀλλ' ὡς πῶρ' ἢ
 μὴ ἢ ἰσορροπίας, οὐκ ἀπορεῖται, δὴ αὖτ' ἀπὸ τῆς
 σίον π' ἀπορεῖται οὐ τῶν [τῶν] οὐκ ἀπορεῖται
 ἰσορροπίας τῶν ἀπορεῖται, ἢ ὅταν ἢ ἀπορεῖται
 ἀπορεῖται οὐκ ἴσους, μία γίνεται ἢ τῆς φωνῆς
 ἰσορροπίας, κ' αἶμα ἀπὸ τῶν ἀπορεῖται, ὡς πῶρ' ἀπὸ
 σίον ἀπορεῖται, κ' γδ' ἐκ παύτων φωνῶν, μὲν
 ἢ ἰσορροπίας πῶρ' ἀπορεῖται. γ Διὰ τί τῶν παρ-
 παύτων ἀπορεῖται μέγιστος ἀπορεῖται γινώσκει, οὐχ
 ἢ πῶν ἢ τῶν ἢ τῶν κ' τὰ αἶμα, μὲν δὲ διαστέ-
 σίον πῶρ' ἀπορεῖται; ἢ ὅτι χαλεπώτατα ταύτων
 ἀπορεῖται, καὶ αὐτῆ ἢ ἀπορεῖται; τὸ δὲ χαλεπὸν,
 τάνδ' ἀπορεῖται, vox rumpi non minus solet, quàm in nere, supremisque quan-
 quàm cum intervallo ampliori? An quòd eius cantus & perdifficilis est, & can-
 eandi primordium obtinet. Difficilis autem propter intentionem, pressuramque

At ubi constiterit, & quasi fatigata succu-
 buerit, mens immutatur, & vapores cras-
 siores sursum sese efferentes ad caput, fa-
 ciunt somnum. Lectio verò prohibere
 somnum videri sanè potest: quòd non
 propterea est, quia tantisper intelligimus
 (anima enim tunc magis definitur) sed
 quia mutatur, & ideo in somnia eucit.
 Nam intellectioe illæ vigiles sunt, qui-
 bus anima quærat, & dubitet, non illæ qui-
 bus assidue contempletur, cum illæ fac-
 iant in definitionem, hæ non faciant.
 8 Cur in disputationibus contentio sit,
 nugatio nunquam incidat? An quòd ap-
 parens syllogismus, id est, ratiocinatio est,
 ratiocinatio autem in paucis continetur:
 quinetiam si prolixius agatur, interposito
 tempore paralogismus, id est, peruersa ra-
 tiocinatio intereà deprehenditur, & re-
 uocare quod dederit, aduersarius poterit.
 9 Quamobrem libentius eas historias
 audimus, quæ rem vnam exponunt, quàm
 quæ plures? An quòd rebus magis atten-
 dimus notioribus, easque libentius audi-
 mus. Notius autem est, quòd definitum
 vnum itaque finitum est, plura autem in-
 finito participant. 10 Cur nos rerum nar-
 ratio oblectat, quæ nec nimium veteres
 sunt, nec admodum nouæ? An quòd re-
 bus diffidere procul absentiibus solemus,
 quibus verò diffidimus, nunquam iis ob-
 lectamur: at quæ noua admodum sunt,
 adhuc quasi sentimus: itaque de his cum
 audimus, minimè oblectari possumus.
 Eorum quæ ad concentum pertinent, Sectio
 decimanona, cuius quæstiones 51.
 Cur tam in laborando, quàm in fruen-
 do solatio tibiam adhibere solemus?
 An vt laborantes minus angamur, fruen-
 tes magis oblectemur. 2 Cur idem vo-
 ce eadem, longius sentiri cum aliis can-
 tans, aut vociferans, quàm solus potest? An
 quia viribus vniuersis agere quippiam, vel
 premere, vel impellere, non tantuplum
 est, quantus singularum numerus est: sed
 quemadmodum linea bipedalis non du-
 plum, sed quadruplum quiddam descri-
 bit, sic composita omnia plus valèt, quàm
 eadem diuisa. Ergo cum vniuerso agitur
 ore, vocis potentia constans, vnaque red-
 ditur, simulque acra propellit, vt prodire
 multiplex valeat: quippe cum vox, quæ à
 multis proficiscitur, multiplex sit, quàm
 quæ à singulis. 3 Cur maximè in can-
 tando parypaten, vox rumpi non minus solet, quàm in nere, supremisque quan-